

Cei stricați la minte
(Psalmul 53 (2))

Cei stricați la minte s-au împotrivit
Și pe Domnul slavei l-au tăgăduit.
Inima pătată cu atît păcat,
De Cerescul Tată s-au îndepărtat.
Toți,pe tot pămîntul,toți s-au rătăcit,
Cu păcat de moarte ei s-au murdărit.
Beau din fărdelege ca dintr-un ulcior,
Moartea și păcatul e plăcerea lor.

Cor:
Domnul Dumnezeu mîntuirii
Caută încă oameni pe pămînt,
Să ne deie slava fericirii
În Ierusalimul nou și sfînt.

Este plin pămîntul cu nelegiuîți,
Apăsați de patimi,ei sînt chinuîți.
Și în loc să vină,ei tăgăduiesc
Glasul care-i cheamă,glasul cel ceresc.
Cei orbiți la minte,oamenii stricați,
De-ar veni la Domnul ar fi vindecați.
Ar ieși din noapte,din necazul greu,
Și ar ști că este,este Dumnezeu.

Domnul caută încă poate va găsi
Oameni care astăzi se vor pocăi.
Oameni fără minte,nu mai rătăciți,
Din păcat,din moarte,la Isus veniți.
Și cu toate-acestea,neamul omenesc,
Deși Domnul cheamă,ei se-mpotrivesc.
Vine însă ziua cînd vor tremura
Înaintea Celui ce-i va judeca.

Atunci toți aceia care-s prigonîți,
Frații credincioși vor fi izbăviți
De mînia mare care va lovi
Pe nelegiuîții care vor pieri.
Domnul încă cheamă,nu-i tîrziu acum,
Vino la credință pe al păcii drum.
Scapă-te din lanțul care te-a legat,
Părăsește lumea cu al ei păcat.

Uite ce lumină ne așteaptă sus,
Patria eternă,vino la Isus.
El e mîntuirea sufletului tău,
Vino,te întoarce azi la Dumnezeu. Amin.